

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudkyň Olgy Stránské a Mgr. Jitky Zavřelové, ve věci žalobce: **H. s.**, se sídlem x, zastoupeného Mgr. Lumírem Veselým, advokátem se sídlem Belgická 38, Praha 2, proti žalovanému: **Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odbor životního prostředí**, se sídlem Orebitská 477/18, 130 00 Praha 3, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: H. s.**, se sídlem x, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2005, čj. 100/49883/2005/Mysl./Š,

t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla podle § 29 odst. 1 a § 69 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o myslivosti“), uznána honitba s názvem Čelákovice, jejímž držitelem a uživatelem se stala osoba zúčastněná na řízení, a současně byly mimo jiné vymezeny hranice této honitby.

Žalobce v žalobě především namítá zásadní rozpory v napadeném rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost, zmatečnost a z toho vyplývající nicotnost. V rámci žaloby mimo jiné uvedl, že proti napadenému rozhodnutí podal již dne 7. 11. 2005 odvolání, po něm však až dne 21. 2. 2014 následovalo oznámení osoby zúčastněné, že se rozhodla využít svého práva uznaného žalobou napadeným rozhodnutím. Proto žalobce požádal žalovaného o zrušení tohoto rozhodnutí, nicméně žalovaný mu v rámci ústního jednání konaného dne 22. 12. 2014 sdělil, že žádosti o zrušení nelze vyhovět, neboť napadené rozhodnutí je již pravomocné a neměnné.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě především popsal věcné důvody, pro které nesouhlasí s žalobou. K žalobcem zmiňovanému odvolání ze dne 7. 11. 2005 uvedl, že žalobce svým podáním ze dne 8. 12. 2005 vzal své odvolání zpět.

Osoba zúčastněná ve svém vyjádření vedle věcného nesouhlasu s obsahem žaloby rovněž upozornila, že žalobce svým podáním ze dne 8. 12. 2005 vzal zpět své odvolání proti napadenému rozhodnutí, a toto žalobcovo podání přiložila ke svému vyjádření. Žalobce dostatečně nevyčerpal všechny opravné prostředky. Dále zdůraznila, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 19. 10. 2005, a žaloba proto zjevně nebyla podána ve lhůtě dané § 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„S. ř. s.“).

Krajský soud v Praze se nejprve zabýval přípustností podané žaloby, přičemž shledal, že žaloba přípustná není, a navíc byla podána opožděně.

Podle § 68 písm. a) s. ř. s. platí: *„Žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.“*

Podle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. platí: *„Žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“*

Z předloženého správního spisu soud ověřil, že žalobce skutečně podal proti žalobou napadenému rozhodnutí dne 7. 11. 2005 odvolání. Dne 8. 12. 2005 však vzal žalobce své odvolání zpět. Tímto úkonem se tedy žalobce dobrovolně vzdal možnosti vyčerpat řádný opravný prostředek v řízení před správním orgánem. Z tohoto důvodu je jeho žaloba zjevně nepřipustná ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s.

Napadené rozhodnutí bylo navíc žalobci doručeno již dne 29. 10. 2005. I kdyby tedy soud připustil, že žalobce své odvolání nemohl řádně uplatnit kvůli chybnému postupu žalovaného (jak je naznačováno v žalobě), tak nemůže přehlédnout, že mezi oznámením napadeného rozhodnutí a podáním žaloby uplynulo více než devět let. Zákonná dvouměsíční lhůta pro podání žaloby tudíž byla evidentně překročena. Pro úplnost soud dodává, že pro počátek lhůty dle § 72 odst. 1 s. ř. s. je podstatný den, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo oznámeno (doručeno) žalobci, nikoliv den nabytí právní moci. Úvahy žalobce, že napadené rozhodnutí ve skutečnosti nikdy nenabylo právní moci, jsou tedy z hlediska včasnosti žaloby bezpředmětné.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 s. ř. s. platí: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně“* [písm. b)], nebo pokud *„návrh je podle tohoto zákona nepřipustný“* [písm. d)].

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že žaloba byla podána zjevně opožděně a navíc žalobce plně nevyčerpal řádné opravné prostředky v rámci správního řízení. Soud proto nemohl postupovat jinak, než žalobu odmítnout.

Nad rámec výše uvedeného je nutno zdůraznit, že uvedené závěry by platily i v případě, pokud by soud podanou žalobu vyhodnotil dle obsahu jako žalobu, jejímž jediným důvodem je tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí žalovaného. Jak totiž plyne z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, čj. 7 As 100/2010-65, *„[p]odmínkou přípustnosti žaloby, jejímž jediným důvodem je tvrzená nicotnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně či rozhodnutí o odvolání, je vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s.“* Jak dále rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení vyslovil, *„[ž]alobu, jejímž jediným důvodem je tvrzená nicotnost rozhodnutí, nelze podat kdykoliv. Počátek lhůty pro její podání je určen dnem oznámení rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení žalobci, nikoliv dnem, v němž mu byl oznámen úkon správního orgánu ve věci prohlášení nicotnosti podle § 77 a § 78 správního řádu“.*

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dále soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal ani osobám zúčastněným, neboť jim v řízení neuložil žádnou povinnost (podle § 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Jelikož žaloba byla odmítnuta před nařízením jednání ve věci, vrátil soud žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. ledna 2016

JUDr. Milan Podhrázký Ph.D, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková